

Albinuța Bâz

A fost odată un stup, în care locuia o albinuță pe nume Bâz, împreună cu părinții, frații și surorile sale. Într-o dimineață, tatăl lor le spuse:

— Copii! De acum sunteți mari. A venit vremea să faceți cunoștință cu lumea din afara stupului. Azi vom ieși împreună și vă voi arăta cum trebuie să strângeți nectarul. Dar aveți grijă, pentru că multe pericole ne pândesc afară, în natură! Zburați cu mare atenție și rămâneți tot timpul aproape de mine!

Și astfel micul grup porni. La un moment dat, Bâz văzu o floare frumoasă, roșie și parfumată. I se păru fascinantă, așa că porni în zbor în direcția florii.

— Așa-i că e minunată? întrebă ea entuziasmată.

Dar nu primi niciun răspuns. Bâz se întoarse să vadă de ce frații și surorile ei tac și se sperie pentru că se văzu singură. Se uită încă o dată în jur și simți primii fiori de frică.

— Vai! Ce se va întâmpla cu mine acum? Unde sunt ceilalți? se întrebă ea deznădăjduită.

Auzi un zgomot interesant, ca un fâlfâit, și văzu cum o pasăre se lasă pe o creangă într-un copac din apropiere.

— Poate ea mă va ajuta! își zise albinuța Bâz. Poate i-a văzut pe ceilalți și mă poate îndruma spre ei. Tocmai se pregătea să atragă atenția păsării, când lângă ea își făcu apariția tatăl ei.

— Psst! șopti el. Acea e o prigorie, unul dintre cei mai mari dușmani ai noștri! Hai să ne luăm tâlpășița!

Își luară repede zborul de acolo împreună, ca nu cumva să le zărească prigorica. Iar Bâz promise ca de acum înainte să fie mai atentă la ce se petrece în jurul ei, să nu se mai depărteze de familia ei pentru a hoinări de una singură și să se străduiască să învețe tot ce trebuie să știe o albinuță.

Pățania motanului Mișu

Într-o dimineață frumoasă de vară, cei doi papagali, Coco și Roco, stăteau la soare pe banca din curte. Coco ațipi, dar Roco stătea de veghe, pentru că știa că în curtea vecină locuia un motan ce aștepta de multă vreme ocazia potrivită să pună gheara pe ei, căci îi era poftă de cărniță de papagal. Roco avea dreptate. Câteva momente mai târziu îl zări pe motanul Mișu apropiindu-se pe furiș de bancă. Tare ar fi vrut motanul să mai șteargă din rușinea suferită zilele trecute, când Coco și Roco îl ciupiseră de spate în văzul tuturor.

— Pleacă de aici, motan urât! ciripi Roco.

Coco se trezi și el și întrebă somnoros:

— Ce s-a întâmplat?

— Iarăși dai târcoale pe aici motanul. Vrei să pățești din nou ca data trecută? îl întrebă Roco răutăcios pe Mișu.

— O, voi erați! Eu eram doar în trecere pe aici. M-am gândit să vă întreb, dragii mei prieteni înaripați, dacă vă e poftă de ceva bun și răcoritor? îi întrebă mieunând motanul Mișu.

— Mie mi-ar fi! zise Coco căscând.

— Vino cu mine până în curtea vecină, unde am descoperit o înghețată! zise Mișu mios.

— Înghețată! Îmi place tare mult înghețata! ciripi Coco și dădu să coboare de pe bancă, însă Roco o lovi prietenește cu ciocul în cap.

— Vrea să te tragă pe sfoară patrupelele acesta blănos! Crede-mă că îi stă gândul numai la rele! cărăi Roco, apoi îl alungă pe motanul Mișu bătând din aripi și țipând din toate puterile.

— Într-o bună zi tot pun eu gheara pe voi! mieună supărat motanul Mișu și porni înapoi spre curtea lui, rușinat.

Ziua de naștere uitată

Crocodilul Croco locuia în apele unui fluviu mare. Adesea ieșea la plimbare pe malul fluviului, stătea la umbra palmierilor sau se juca polo ori tenis cu tovarășii săi. Într-o zi se plimba de colo-colo plictisit, când observă că din apă îl privesc doi ochi mari și triști. Era țestoasa Tobi.

— Ce e, prietene? Ai mâncat mere pădurețe sau de ce ai mutra asta acră? S-a întâmplat ceva? îl întrebă Croco.

— Nu, nu s-a întâmplat nimic, îi răspunse Tobi abătut.

— Haide, mie poți să-mi spui! Cine știe, poate te pot ajuta cu ceva! îl îndemnă Croco.

Atâta insistă, până când Tobi își spuse, în cele din urmă, păsul:

— Azi e ziua mea de naștere și nimeni nu și-a adus aminte! zise el pe un ton plângăreț. Ce să mai vorbim de tort sau baloane! Eu niciodată nu am primit tort de ziua mea!

— O, dar e numai după-amiază devreme! Stai liniștit! Mai este mult până diseară! îl consolă crocodilul Croco, apoi se grăbi să plece.

După plecarea lui, Tobi se scufundă mâhnit în apele fluviului. Dar nu peste mult timp auzi mare târâboi pe mal și scoase speriat capul din apă. Acolo erau toți prietenii lui, care băteau la tobe și cântau cât îi ținea gura, iar crocodilul Croco ținea în mâini un tort imens, pe care ardeau lumânările.

— La mulți ani! La mulți ani, Tobi! strigară într-un glas toți cei de pe mal. Vino afară din apă! Suflă în lumânări și pune-ți o dorință!

Țestoasa Tobi făcu întocmai. Apoi se uită recunoscător la prietenii lui și le zise:

— Mulțumesc! Aceasta a fost cea mai frumoasă zi de naștere pe care am sărbătorit-o vreodată!

Nu renunța!

Elevii școlii de pregătire a câinilor de salvare se pregăteau pentru concursul național care avea să stabilească cine este „Cel mai bun câine de salvare”. Cu toții – de la mic la mare – se antrenau de zor și participau la toate lecțiile de adulmecare și salvare.

Bruno se străduia să se pregătească și el cât mai bine. Bunicul lui fusese un câine de salvare faimos, care primise o mulțime de medalii. De multe ori Bruno își amintea de cuvintele bunicului:

— Ai încredere în tine! Poți! Nu renunța niciodată! Perseverența dă întotdeauna roade!

Și atunci pornea cu forțe proaspete mai departe.

Goliat, care era cel mai bine cotate câine din școală, îl privi zâmbind pe Bruno.

— Hei, puștiule! Te-am urmărit cu cât sârg te antrenezi. Bunicul tău ar fi mândru de tine! lătră el spre Bruno.

Lui Bruno îi căzură tare bine vorbele lui Goliat.

Veni, în sfârșit, și ziua concursului. Participanții la cursă porniră pe traseul dinaintea stabilit. Probele de concurs erau: adulmecarea urmelor, căutare, purtarea poverii și cursa cu obstacole. Bruno se descurcă foarte bine la adulmecare, căutare și purtarea poverii. Însă la cursa cu obstacole la un moment dat îi alunecă piciorul pe scară și era cât pe ce să cadă!

„Poți! Nu renunța!” își spuse Bruno și în ultima clipă reuși să se redrezeze.

Eforturile și perseverența lui au fost apreciate de membrii juriului și răsplătite așa cum se cuvine: Bruno a urcat pe a doua treaptă a podiumului, după Goliat, și a primit plin de mândrie medalia de argint. Pe loc a hotărât că se va antrena și mai intens și va participa și anul următor la concursul național „Cel mai bun câine de salvare”.

Sami era un căluț căruia tare îi plăcea să admire cerul și norii de toate formele. Uitându-se la nori vedea ba un cățel, ba un căluț, ba alte forme care mai de care mai interesante. Dar cel mai mult îi plăcea să se uite la stele. Le admira de departe și visa ce frumos ar fi să aibă și el o stea a lui.

Luna august era preferata lui, pentru că era luna stelelor. Știa că cine este vigilent în luna aceasta poate vedea stelele căzătoare. De aceea hotărî ca, dacă va vedea o stea căzătoare, să pornească pe urmele ei și să o prindă.

Așa că într-o seară, când văzu o steluță căzătoare, porni îndată după ea. Însă dimineața se întoarse obosit și dezamăgit, pentru că nu reușise să o prindă.

În timp ce stătea el acolo abătut, apărui prietenul lui, Puiu, care încercă să-l consoleze:

— Nu te necăji! Eu am auzit că dacă cineva vede o stea căzătoare și își pune o dorință, acea dorință i se împlinește.

— Chiar? întrebă Sami prinzând din nou speranță. Sper ca și diseară să văd o stea căzătoare! Dar de data aceasta, în loc să o urmăresc peste dealuri și prin văi, îmi voi pune dorința să primesc și eu o steluță!

Toată seara se uită spre cer și, în sfârșit, zări o steluță căzătoare.

— Vreau și eu o steluță a mea! șopti Sami cu ochii spre cer.

Zâna stelelor îl auzi și făcu un gest cu bagheta ei magică, după care dispăru.

Dimineața, când îl văzu pe Sami, Puiu exclamă uimit:

— Ia te uită! Ai o steluță în mijlocul frunții!

Sami alergă imediat la adăpătoare să se privească în oglinda apei. Într-adevăr, pe frunte îi apăruse o pată albă în formă de steluță. Tare se bucură Sami că i s-a împlinit visul și că de acum înainte poate să poarte propria lui stea!

Cuprins

Cei doi măgăruși	4	Puterea stă în unitate!	27
Inelul pierdut	5	Vreau să câștig!	28
Concursul de frumusețe	6	Aventură periculoasă	29
Albinața Bâz	7	Transformare spectaculoasă	30
„Vocea inaripatelor”	8	Viermișorul cel curios	31
Prăjitura ursoaicei Rona	9	Micul pițigoi	32
Prima zi de grădiniță	10	Ouăle de Paște	33
Lupul cel perfid	11	Rechinul Rori	34
Pățania motanului Mișu	12	Lala, puiul de focă	35
Mânzul Ihaha	13	Gaița cea șugubeață	36
Sori, micul popândău	14	Meciul amânat	37
Aventura broscuței Oac	15	Iepuraș la apă!	38
Surpriză de decembrie	16	Ursulețul neascultător	39
Cina care și-a luat zborul	17	Multe mâini fac munca mai ușoară!	40
Steluța lui Sami	18	Mare curățenie în vale	41
Găluște cu prune	19	Nu renunța!	42
Concursul renilor	20	Iepurașul Flip și rolele	43
Ziua de naștere uitată	21	Cu scaunul cu roțile pe teren	44
Dintele cariat	22	Alarmă falsă	45
Protejați natura!	23	Rățușca cea neastâmpărată	46
Concursul de făcut prăjituri	24	Caracatița Cara	47
Foc!	25	Carnavalul animalelor	48
Pasărea flamingo cea înfumurată	26		

